

Dóna les gràcies per la bona rebuda que ha tingut.

Val 15 cèntims

Correspondència: Francesc Montsalvatge, 18.—OLOT

Això no rutlla prou bé

Recordem ara, que en el mateix dia de la proclamació de la República, davant aquell entusiasme arborat de les multituds, un home de cabells tots blancs així ens parlava:

—Veieu? Avui tot és alegria, tot és confiança i deliri per aquesta República incipient i que també jo, què diantre! voldria veure ben gran i ben forta.... Però i demà? Demà, o d'aquí sis mesos, o un any, o dos, em plauria, tanmateix, sentir de nou i d'un a un tota aquesta gent que ara aplaudeix enfervorida....

Nosaltres, joves al fi, arborats com tothom ho estava, ens bascajàrem per fer entendre al vell la justificació de tot aquella confiança per la República, assegurant-li que era evident que amb ella obríem una nova i millor etapa en la vida del nostre poble. Més ell, sense voler entrar en explicacions i donant per finida la conversa, va parafrassejar les nostres paraules d'aquesta faiso:

—Diéu, més bé, una nova etapa de disbarats i ximpleries noves.

Han passat dos anys llargs i més d'una vegada hem tingut de recordar-nos de les paraules del vell ciutadà. Repetidament i a contracor, ens havem vist precisats a fer-nos aquesta desolada reflexió.—No, això no és pas el que pensaves, el que tu esperaves de la República i dels seus homes... Evidentment, això no rutlla prou bé. Tu et creies que la barroeria, l'arrivisme i el xipolleig era cosa exclusiva de la Corona i arà t'adones amb estupefacció que també la República te'n podria dir, de tot això, una cançó força llarga.... D'una mica només, encara te n'hauries fet càrrec perquè, al fi i al cap, tot això són vicis molt humans i explicables. Però tant...

Però tant, no. I aquesta experiència amarga ens dol fonament perquè en la República hi posàrem les il·lusions i esperances de tots i ara havem de veure com unes mans barroeres fan malbé una cosa que és creació nostra. Nostra, encara que hi hagi algú que pensi el contrari. Nostra, encara que hi hagi algú que es cregui que la República només ha vingut per a ell sol, per tal que hi pugui medrar i satisfer les seves personals ambicions.

La República no ha d'haver estat una rifa per a ningú. La República, per a governants i governats, només

Vells papers

Nº 9259

No fa molts dies, tot regirant caixons, vam treure novament a la llum del sol una munió de revistes i periòdics que teníem oblidats. En sa major part, era premsa catalana d'abans i durant la Dictadura. Revistes d'art i lletres, periòdics de lluita política, de quan la política era menada a casa nostra amb un pur i seré idealisme.

Vam estendre aquells papers damunt la taula, col·lecció per col·lecció, i és ben cert que feien una preciosa catifa. Ells eren el testimoni d'un temps, no pas massa lluny encara, quan tot Catalunya vibrava d'una febra creadora de treball. Aleshores, ni l'ambició ni l'arrivisme ens havien dividit i no havíem après encara a mossegar-nos mútuament. Per això i per res més, la tasca de Catalunya tenia aquelles altes virtuds d'exemplaritat i eficàcia.

I vam mirar-nos aquells papers amb un silenciós respecte. Eren, no gens menys, que la veu vibrant i forta de Catalunya, de tot Catalunya. Perquè n'hi havia de per tot arreu. De Barcelona i de totes les comarques catalanes, quan cada ciutat era un fogar de cultura i un crisol de neguits. N'hi havia d'enllà de les fronteres i de les

mars, escrits per mans germanes que també volien esser-hi en la gegantina tasca de la nostra recreació nacional.

I vam rellegir títols i articles novament. Quins bells propòsits! D'aquelles lletres que teníem davant, escrites amb emoció i al servei d'una idea nobilíssima, només en traspua va el desig, l'ideal de veure una Catalunya cada dia una mica més perfecta i més nostra.

I tancàrem els ulls per tal d'escrutar amb més claretat el present. I aquest present, el d'avui, el de l'hora que passa no podia ésser més desorientador i més negre. Ens semblava impossible que el poble que transparentava, per mitjà d'aquells papers, una unitat de pensament i una pulcritud tan meticulosa en la seva feina pogués ésser el mateix poble d'avui, desorbitat i ple de barroeria. I vam preguntar-nos si aquest present, que ara veiem tan caòtic i carregat d'interrogacions punyentes, respon, tansols un poc només, a les esperances que en podíem congregar, quan feiem i escrivíem aquelles belles coses. I ens contestàrem dolorosament que no, Què haurà passat, doncs, pel cel, ara tan ansiosament carregat de la nostra terra?

pot tenir la significació, la categoria d'una responsabilitat. Responsabilitat de l'obra ben feta i digna, responsabilitat de menar-la, entre tots, per uns viarany de perfecció i pulcritud absolutes. I el més sensible, fóra que en lloc d'aquella República que hi havia en la imaginació de tots els catalans el dia 14 d'Abril, ens trobéssim amb aquella de Savoranola, de la qual es deia que era la República de totes les baixes ambicions.

D'ençà de la proclamació del nou règim i com més va més, havem tingut ocasió de pensar més d'un cop en les paraules derrotistes del vell ciutadà. Esdevindran, tanmateix, massa certes? Entre tots hauríem de procurar que no. Ell era vell, i nosaltres tenim un munt de possibilitats davant nostre. Els joves, no podem creure tan promptament en la condició irremeiable dels homes. Deixeu-nos creure encara, mal sia per un quant temps, que no tot està podrit ni aquí ni a Dinamarca.

ppaloma

Notes de la Ciutat Comtal

Exposicions de la Quinzena

J. VAYREDA. - Paisatge.

SALA PARÈS. - Ha estat sota els millors auspicis que, aquest any, s'ha obert la temporada artística a la ciutat comtal; per bé que, de moment, sols estiguin obertes tres de les nombroses sales d'exposició.

A la Sala Parés, s'hi exhibeix actualment la valuosa col·lecció Valentí, de la qual hem tingut l'avinentosa de poder-ne reproduir dues mostres, que indiquen, ja per elles mateixes, que els nou Vayreda i els vint i dos Nonell que hi figuren, ocupant la major part de la sala gran de can Parés, són el bo i millor de la col·lecció esmentada.

Pel que afecta als Vayreda, cal remarcar: Primavera, Posta de sol, El riu i Pluja; en quan als Nonell, direm que per bé que hi han alguns paisatges ben interessants, el

fort són les figures, de les quals n'hi ha cinc o sis que farien per elles soles la glòria d'un artista.

Figuren també en aquesta col·lecció unes divuit teles de Martí Alsina, la majoria de grans dimensions, però preferim les de tamany més reduït, i, d'elles, les que porten el títol: Gitanos i El Bodegó.

D'entre els altres artistes les obres dels quals integren l'exposició que comentem, figuren: J. Mir, amb cinc teles; M. Fortuny, J. Berga, J. Roig i Soler, R. Urgell, J. Sunyer, F. Gimeno, H. Anglada, M. Llavanera, I. Pascual i D. Carles; i d'entre els pintors de les darreres promocions esmentarem: J. Mombrú, amb un bonic paisatge nevad, M. Humbert i J. Serra.

Per la quinzena vinenta, està anunciada una exposició de pintura contemporània per a commemorar el cinquantanari de la inauguració de la primitiva Sala Parés.

GALERIES SYRA. - A aquestes Galeries s'hi exposa actualment una nombrosa col·lecció de dibuixos d'artistes catalans de darrers de segle, com Sardà, Gosé i Nonell, entre altres.

El to general és de mediocritat, per bé que es salvi el bonic Nonell que hi figura, alguns dels dibuixos d'En Gosé i uns apunts a la ploma de Pau Ruiz Picasso quan era infant.

A LA PINACOTECA hi exposa J. Mayol una col·lecció de teles de diferents indrets de Catalunya, les més reeixides de les quals es caracteritzen per la seva tècnica i lluminositat.

UNA NOVA REVISTA. - Amb el nom d'«Art», la Junta Municipal d'Exposicions d'Art, ha publicat el primer número d'una magnífica revista, l'èxit de la qual és de desitjar sigui ben reeixit.

Sobre paper de la millor qualitat i amb nombrosos i excel·lents gravats, aquest primer número conté treballs sobre: Picasso a Barcelona, En Nogués com a decorador, Ignasi Mallol, i un modern projecte de Sala d'Exposicions, degut a l'arquitecte senyor Sert.

Les demandes de subscripció poden adreçar-se al Palau de Projeccions de Montjuic.

I. NONELL. - Figura.

DEISEL

MARIAN PLANELLA

Dóna a conèixer al públic que ha obert un taller de SASTRERIA al carrer de Salvador Seguí, 8 (davant el Centre Obrer)

TRAJOS I ABRICS:
Tall i Confecció, des de 40 pessetes

Mercè Corminola

Sant Ignaci, 3 - Olot

On hi trobaran gran assortit de mitges.

Senyora:

Ja fa les seves compres en el

Palau de les Mitges?

Extens assortit Preus reduïts

PERFUMERIA VINYETA

BARTOMEU CASADEMONT
ELECTRICISTA

Clivillers, 15

Olot

Pàgina de Cinema

«Soc un fugitiu»

L'Empresa del Teatre Principal ha tingut l'innegable encert de començar la temporada amb un film dels millors de la temporada anterior. És clar que el *desideratum* dels nombrosos aficionats al cinema, no és pas això, però hem de suposar que no és tan fàcil com sembla poder projectar totes les bones pel·lícules de la temporada, a través de les poques sessions setmanals que la capacitat del públic local i comarcal permet, ni que sigui comptant amb els dos salons que s'hi dediquen.

Creiem de totes maneres que és un bon senyal l'ocorregut: exhaurir el paper en totes dues sessions del diumenge passat, i tenir una bona entrada a la sessió extraordinària del dilluns, demostra que el públic sap apreciar també el sacrifici de l'Empresa, si és que existeix, o si més no, correspon, quan ha tingut l'encert de triar un bon programa.

«Soc un fugitiu» és un film basat en el llibre de Robert E. Burns, que porta aquest títol, traduït aproximadament de l'anglès que diu: *I am a fugitive from a Georgia Chain-gang*.

Val a dir que és un dels millors films que s'han vist aquests darrers temps, amb tot i que tingui detalls tractats amb no massa cura, però la realització és excel·lent i posseeix aquell dinamisme que fa tant apreciades els films de procedència americana, quan volen fer-ho o quan deixen fer-ho als directors que tenen aptituds sobradament reconegudes i demostrades.

Hi ha detalls que no són comprensibles, en absolut, però s'ha de reconèixer que la part convencional del film està molt ben tractada i més si tenim en compte que és la realització d'una història viscuda que ha apassionat extraordinàriament la premsa dels Estats Units.

La pel·lícula és una crítica severíssima del règim presidari de l'Estat de Georgia, en el qual encara s'hi conserven les cadenes com a les galeres, cosa que s'explica per tractar-se d'un Estat petit i atrassat (com la majoria del Sur) i perquè la Federació no intervé en els règims i lleis penals interiors dels 48 Estats que la componen.

La cosa més discutida ha estat, quan després d'haver-se escapat per dues vegades Robert E. Burns escrigué el seu llibre, i per la intervenció de les autoritats de Georgia es va demanar a l'Estat de New-Jersey la seva extradició, d'acord amb les lleis de la Federació, que estableix en l'obligació d'entregar els fugitius de la Justícia.

La requisitòria dels representants de Georgia, presidits pel Fiscal general, Mr. John I. Kelly, no fou atesa pel Governador Moore de New-Jersey, malgrat denunciar el llibre com una injúria pel seu Estat i negar que se li hagués promès el perdó si tornava de Chicago a Georgia i es pagava les despeses de l'extradició.

Els periòdics dels petits estats es posaren en general al costat de Georgia, però els de les capitals, sense entrar en la qüestió, han considerat que es tractava d'un cas d'humanitat i una rèplica contra uns procediments penals intolerables a l'any que vivim.

El «Daily News», de Nova-York, parlant de la qüestió escrigué: «El Governador Moore en negar l'extradició ha fet un acte essencialment humanitari».

«The Times» feia aquest comentari força eloqüent: «Georgia no està en condició de poder reclamar el compliment del precepte Constitucional referent als escapats de

la Justícia. Hi hauria més simpatia a favor de la reclamació de Georgia, si la brutalitat del sistema presidari de galeres no fos tan amplament conegut i menyspreat».

Es encara un altre periòdic «Commercial Appeal» que diu: «Burns s'ha reformat i ha esdevingut un ciutadà útil per al país. Perquè la llei no es dona per satisfeta? Les mesures de la llei no han de provocar la violació de la societat».

Anotem per acabar el negoci que ha resultat per al fugitiu Burns l'escriure aquest llibre que li ha valgut 4.000 dollars, i per drets cinematogràfics 6.000.

Per a un escapat de galera no és pas un panorama descoratjador.

V A R I E T A T S

La susceptibilitat de Jeanette Mac Donald

Jeanette Mac Donald ha processat un periodista francès, André Ransan, el qual havia publicat en la revista *Fantasio* un presumpte interview amb la cèlebre vedette americana.

La protagonista de *La parada de l'amor* es queixa que el periodista ha fet a costa seva «humorisme fora de lloc» i publicat coses que constitueixen «una manca de respecte a la presumpta interviewada» que poden comprometre «la seva reputació de noia».

Ransan, entre altres coses, havia escrit que Jeanette li havia permès, en el curs de l'entrevista, de mesurar la longitud de les seves cèlebres pestanyes i de tallar-li del clatell un rinxol de cabells com a record de la conversa. En reparació del dany moral causat per l'irrespectuós interview, l'estrella reclama al periodista una indemnització de 200.000 francs.

En la vista del procés, Ransan ha declarat, naturalment, que no tenia cap intenció difamatòria i que només havia volgut fer humorisme, i ha dit que estava disposat a donar les seves excuses a la cèlebre artista, que ara es troba a Nova York. El procés ha estat ajornat.

En ocasió d'aquest procés, han sortit padrins de la moralitat del culpable: Tristan Bernard, Henri Duvernois, Lucien Descaves, Edmond Sée, Pierre Briçon, i una padrina—i quina padrinal—: Cécile Sorel.

Una estrena de Mickey

Walt Disney, el creador del cèlebre Mickey Mouse, acaba de fer una pel·lícula en la qual barreja els personatges de fantasia dels films de la popular bestioleta, amb caricatures de persones de debó: Greta Garbo, Chaplin, Mae West, Lupe Vélez, Maria Dressler, Wallace Beery, etc.

El film té per títol original *Mickey's Gala Première*, i, com aquest indica, és l'estrena d'un film que té per protagonista la popularíssima creació de Walt Disney. Demés del ratolí i d'altres bèsties del seu món, trenta-cinc cèlebres estrelles del firmament cinematogràfic figuren en aquesta obra.

Programes per a demà

Al Cinema Ideal Park: *El Ciclón Tejano*, pel·lícula d'aventures; *La escapatoria de Minie*, dibuixos; *Actualitats Mundials*, i *Tifanes del Cielo*, film que ve precedit de renom.

Al Teatre Principal: *Los amores de Don Casto*, comèdia; *Eclair Journal*; *La Momia*, fantàstica pel·lícula per Boris Karloff, i *Fuego... Fuego*, dibuixos.

VIDUA DE L

Agència de Nego

Sant Esteve, 21 - 0

Serveis que pres

Ajuntaments. - Concessió de permisos per a noves edificacions, reformes i enderroc. — Instal·lació de motors i màquines. — Anuncis, rètols i mostres. — Altes i baixes pel pagament de l'import sobre carruatges de luxe. — Circulació de vehicles en general. — Reclamacions contra l'arbitri sobre inquilinats. — Defensa de multes imposades per infracció de les Ordenances Municipals.

Cèdules personals. - Adquisició i reclamacions legals de les mateixes.

Drets Reials. - Presentació i tramitació de tota mena de documents.

Govern Civil. - Formalització d'estatuts per a Societats, particulars i compliment dels requisits de la Llei d'Associacions. — Passaports. — Obtenció de llicències d'ús d'arma per a la defensa personal, de caça i pesca.

Industrial. - Altes i baixes. — Traspassos i trasllats. — Reclamacions d'agravis contra quotes gremials. — Expedients d'assimilació per a indústries no tarifades. — Representació i defensa d'expedients en totes les seves instàncies. — Legalització i assessorament del llibre de vendes i operacions.

Import sobre alcohols. - Adquisició de guies i vendís. — Pagament de patents per a la fabricació d'aiguardents compostos i licors. — Presentació de les notificacions reglamentàries. — Declaracions jurades per a l'obertura de fàbriques.

Jutjats. - Adquisició de certificats de naixement, de matrimoni i de defunció. — Fes de vida. — Tramitació de deshaucis. — Compliment d'exhorts. — Reclamacions a les Companyies Ferroviàries. — Inscripció i anotació en els Registres. — Legalització de documents.

P. BONA VIA

ociis Matriculada

OLLOT - Telèfon, 39

sta aquesta casa

Obres públiques. - Inscripció d'automòbils i motocicletes.— Carnets per a xòfers.—
Defensa i assessorament d'expedients sobre aquest Centre.

Registre Mercantil i de la Propietat. - Presentació de tota classe d'es-
criptures públiques.

Retir Obrer Obligatori. - Inscripció patronal per al pagament de l'import sobre
assalariats—Defensa d'expedients.—Pagament mensual de quotes.

Segurs. - Defensa i assessorament de tota classe de segurs.

Territorial - Representacions i defensa d'expedients.—Altes de finques de nova construcció
amb sol·licitud d'excenció temporal.—Impugnació de rendes assignades per comprovació.—Baixes de
contribució per enderroc o disminució de renda.—Transmissions de domini.—Peritacions.—Redempció
de censos.— Administració de finques amb garantia.— Col·locació de capitals.— Registre de contractes
d'arrendament de finques rústiques i urbanes.

Propietat Industrial. - Patents d'Invenció per a Espanya, Possessions i Estranger.—
Llicències d'Explotació.—Patents d'Introducció.—Certificats d'Adició.—Marques de Fàbrica i de Comerç.
—Dibuixos i Models, d'Utilitat, Industrials, Artístics.—Noms comercials, d'Establiments, etc.—Pagaments
d'anualitats, i en general, tot quant es refereix a la **Propietat Industrial**.

Corresponsals a Girona, Barcelona i Madrid

Vida de la Ciutat

MUNICIPALS

Sessió de l'Ajuntament

Sota la presidència de l'Alcalde senyor Aubert i amb assistència dels regidors senyors Iglesias, Vidal, Vinyeta, Blanc, Ortiz i Garganta, dijous passat l'Ajuntament celebrà sessió ordinària de segona convocatòria.

Abans d'entrar a l'ordre del dia, el senyor Alcalde posà en coneixement del Consistori haver rebut la visita del senyor Malagrida, el qual li exposà la seva satisfacció per les atencions de què havia estat objecte durant la seva estada a Olot, i entregant-li 1.000 pessetes perquè siguin distribuïdes en la forma de tots els anys. S'acordà que constés en acte l'agraïment del Consistori pel gest del senyor Malagrida.

Fou aprovada la distribució de cabals del Pressupost proposada per la Intervenció municipal per al mes d'Octubre.

S'acordà nomenar els senyors Vidal i Ortiz per a formar part del Comitè local del «segell pro-Infància».

S'acordà que ho siguin els presidents de Foment i Cultura per a formar part de la Comissió organitzadora d'un homenatge al senyor Manuel Malagrida.

Fou aprovat un dictàmen autoritzant al senyor Joan Massegur per a edificar en un solar de la carretera de Sant Joan de les Abadesses.

Dictàmen de la mateixa Comissió proposant sigui autoritzat el senyor Pere Puigdevall per a reedificar un solar que es va incendiar, en les condicions de la seva construcció primera, essent aquest permís sense pagament de drets. Fou aprovat.

Foren aprovades les factures per diversos suministres que sumen un total de 7880'14.

Habilitació d'un Suplement de crèdit per mitjà de transferència, en les consignacions del Pressupost ordinari per al pagament de les despeses de pavimentació i adamentament del local del Col·legi de segona Ensenyança. Fou aprovat.

Després d'un aclariment del senyor Iglesias fou aprovat definitivament el Padró de Contribuents per arbitri d'Inquilinat i resolució a les reclamacions presentades contra el mateix.

A prec del senyor Iglesias quedà 8 dies sobre la taula la proposició de la Comissió de Foment de que es tallin i es venguin en pública subhasta els arbres corcats de Font Pudosa i els que hi ha davant de l'Hospital de Sant Jaume, per a donar major visualitat a l'edifici.

Fou aprovada la proposició de la Comissió de Foment de que es faculti a la Comissió per a l'adquisició en subhasta de 100 trampillons per aigua potable, segons model existent a l'Oficina d'Obres. Fou aprovada.

I sense altres assumptes a tractar, s'aixecà la sessió.

Comentari

Sobre la proposició de la Comissió de Foment i que a proposta del senyor Iglesias ha quedat per vuit dies sobre la taula, de tallar els arbres que hi ha davant de l'Hospital, ens atrevirem a recomanar a la nostra digníssima Corporació Municipal ho reflexionés un poc i vegés si amb aquest determini no perjudicaria la gràcia que innegablement donen els mentats arbres a aquest boci de carrer del Primer de Maig.

Nosaltres, molt amics dels arbres i reconeixent la importància que tenen per l'embelliment i gentilesa de la ciutat, no sols no podem aprovar que es suprimeixin, sinó que en recomanaríem encara una intel·ligent, intensa i adequada plantació.

Edicte

Havem rebut de l'Alcaldia un «Edicte» en el qual s'anuncia que havent confeccionat els «Padrons o Matrícula de l'import de Patent nacional de circulació d'automòbils», s'avinenta als interessats que durant els quinze primers dies del present mes d'Octubre estaran exposats al públic en la Secretaria d'aquest Ajuntament pels efectes de reclamació.

Pel reemplaç d'aquest any

El pròxim diumenge, dia 8, a les deu del matí, al local de la Junta de Classificació i Revisió de la «província», es celebrarà el sorteig dels minyons d'aquest reemplaç, poguent assistir-hi els que voluntàriament ho desitgin.

Sorteigs

En el sorteig de la casa edificada pels obrers de la «Cooperativa de Construcció», sortí premiat el número 575.

● El sorteig dels llocs del Passeig de Blay, per les Fires de Sant Lluç, es celebrarà a la Casa de la Ciutat el dia 16 d'aquest mes, a les tres de la tarda.

Festes de Barri

Amb l'animació de cada any, s'ha celebrat la festa del barri del Roser.

Pels dies 7, 8 i 9 està anunciada la del barri de Sant Francesc.

Sala Vayreda

Reunida la Junta d'aquesta Agrupació amb varis fotògrafs de la nostra ciutat, varen acordar celebrar dintre poc una exposició de fotografies, la data de la qual serà anunciada oportunament, i convidar-hi a tots els aficionats de la localitat.

ELS ESPORTS

Escacs

Ha quedat constituïda en la nostra ciutat una associació d'aficionats i jugadors al culte joc dels Escacs, sota la denominació de «Secció d'Escacs del Casal

Català», i afiliada a la Federació Catalana d'Escacs.

Conegut el prestigi i el gran nombre d'adeptes que aquest joc té per tot arreu, donada la seva alta significació intel·lectual i educativa, era un deure que el nom d'Olot figurés també entre les altres ciutats de Catalunya que practiquen el joc noble per excel·lència. Per aquesta finalitat i aprofitant el generós acolliment que el «Casal Català» ha dispensat sempre a tots els aficionats s'ha creat la primera organització escaquista que veu la llum en la nostra ciutat i dintre la qual tenen cabuda tots els aficionats i jugadors locals sense distinció de matisos polítics i no essent necessari per a formar part de la Secció ésser soci del «Casal Català», segons conveni fet amb la Directiva d'aquesta entitat.

En la reunió de constitució de la «Secció d'Escacs», celebrada el 25 de Setembre passat, fou aprovat el Reglament de la mateixa i elegit el següent Consell Directiu: President, Josep Col·lell; Secretari, Claudi Barberí;

Acadèmia de Francès i Anglès

Jaume Gascón

Professor Diplomata

Sant Ignaci, 5 - 2.º

OLOT

9

Lliçons matí, tarda i vespre

Preus per grups reduïts 10 pessetes mensuals

Lluita

Vocal primer, Josep Abel; Vocal segon, Jacint Ros. El nombre de socis ascendeix de moment a 36.

Actualment s'està jugant un interessant «Torneig d'Entrenament» del qual successivament anirem donant detalls. Les sessions de joc són públiques i tenen lloc els dimarts, dimecres i divendres cada setmana, de nou a dotze de la nit.

Futbol

Demà al Camp de l'«Olot F. C.» tindrà lloc el segon partit corresponent al Campionat de Futbol Amateur de la Província, primera categoria, entre el nostre titular i el reserva del «Girona».

POLÍTIQUES

Contra el feixisme

La Junta del «Centre Obrer», en reunió tinguda junt amb les demés comissions de la casa, ha pres l'acord d'inscriure's a l'«Aliança Obrera contra el Feixisme».

Celebraríem que la veterana entitat aconseguís una ferma i vertadera unió entre tots els nuclis obrers locals i que, per a ben prompte, els fos possible donar un acte públic de la importància

que sap donar-los-hi aquesta organització, puix són molts els obrers que esperonats pels èxits obtinguts en altres ciutats, desitgen vivament sentir la veu d'aquest grapat d'hommes que s'han fet apostolat d'una tan bella causa.

Avant doncs amb entusiasme i sense defalliments i penseu que per la nostra part procurarem, a mesura de les nostres forces, contribuir decididament procurant facilitar-vos tot el possible aquesta lloable tasca.

Els radicals socialistes de Girona

Demà ha de tenir lloc a Girona una assemblea dels elements radicals socialistes de les comarques gironines per a fixar llur posició davant l'escisió del partit ocorreguda darrerament a Madrid.

Sembla que la major part es decanten a seguir el senyor Domingo.

Lliga Catalana

Demà, una representació dels elements de la «Lliga Catalana» d'aquesta ciutat anirà a Sitges per assistir als actes que el partit ha organitzat a Terramar i on ha de parlar-hi el líder de la Lliga senyor Cambó.

● Diumenge passat la «Lliga Catalana» va celebrar a Ripoll un acte de propaganda política en motiu d'inaugurar-se la secció femenina d'aquella entitat. Van prendre-hi part la senyora Bonnamaison vídua de Verdagner i els senyors Vallés i Pujals i Gay de Montellà.

● Sembla que la primera conferència que es donarà en l'estatge social d'aquest partit anirà a càrrec del senyor Solà de Canizares.

Recomanem als nostres lectors que al fer les seves compres tinguin present les cases que anuncien en el nostre periòdic.

El miting d'Acció Catalana

Tal com estava anunciat, disabte passat va tenir lloc al Teatre Principal el miting d'Acció Catalana Republicana, organitzat pel Casal Català, al qual prengueren part els senyors Miquel Pagès, Lluís Franquesa, Joan de Garganta, Claudi Ametlla i Amadeu Hurtado.

El Teatre s'omplí totalment. Després de la presentació, feta pel senyor Josep Figueres, prengué la paraula Miquel Pagès, que féu ressaltar els moments de gravetat que estem passant i es lamentà de la manca de decència política d'alguns elements que ens governen. Explica el què es proposa Acció Catalana i acaba comentant algunes particularitats de la política local.

A continuació parla el senyor Franquesa i exposa quan negativa ha estat la política de l'Esquerra Republicana de Catalunya, bo i tenint a les seves mans tots els instruments i avantatges necessaris per a poder triomfar. Esmenta els altres partits, que no responen a les realitats del moment present.

Seguidament pren la paraula el senyor Joan de Garganta i dedica la major part del seu discurs a analitzar el fet nacional de Catalunya i de la manera que és interpretat per Acció Catalana. Rebutja les imputacions que els són adreçades pels catalanistes extremistes i fa un estudi de la seva política, que qualifica d'estèril i insuficient, puix que negligeixen problemes importantíssims com és el social. Protesta també del qualificatiu de «provincians» que els adreça la Lliga, i recorda la seva història des de 1917.

Parla després de l'Esquerra i la compara amb l'infant del qual ens parla Amiel, que es quedà tot sol dins el laboratori del seu pare i que no gosà tocar res per la por que li feia tot. Això ha passat a l'Esquerra, quan a les seves mans ha tingut l'Estatut.

S'aixeca a parlar el senyor Claudi Ametlla i el punt bàsic del seu parlament queda concentrat en una pròpia defensa dels atacs que li adreça Humbert Torres a la plaça de braus de Girona, pel fet que ells a Sant Feliu de Guíxols havien dit que l'Esquerra no havia sabut governar. Torna sostenir-ho encara i diu que rectificaria si el senyor Humbert Torres li demostrés tot el contrari. Acaba adreçant unes paraules d'elogi al senyor Garganta i li recomana audàcia per tal de realitzar un paper brillant dintre la política catalana.

Finalment parla Amadeu Hurtado, el discurs del qual per la seva considerable extensió i el nostre poc espai gairebé no podem ressenyar.

Explicà els començaments de la Generalitat de Catalunya quan fou cridat per Francesc Macià per a ajudar a la seva organització. Les seves intervencions al Parlament de Madrid durant la discussió de l'Estatut. De la desfeta de l'Esquerra Republicana de Catalunya, que no era altra cosa que la llei fatal que inexorablement pesa damunt els partits vells que han de passar per una transformació que els adapti al nou estil de la República. De la Lliga. Del problema religiós, senyalant el perill de l'integrisme. Superficialment parlà del problema social i senyalà les causes que han motivat el naixement del feixisme i la manera d'evitar-lo.

Acabà recordant al poble, que forçosament passarà allò que ell mateix vulgui i que per això cal reflexió.

Tots els oradors foren molt ovacionats i els aplaudiments es repetiren al carrer en sortir del Teatre.

AVINENTEM

a totes les persones a les quals interressi anunciar a «LLUITA», que poden dirigir-se a l'impremta del mateix, Nou de Sant Antoni, n.º 7. — Olot.

Impremta AUBERT. · Olot

Joan Bardera

Sastre

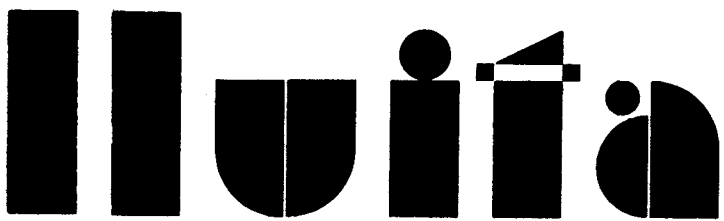
Successor de Xavier Piera

Sant Esteve, 9. - Olot

Té el gust d'oferir-se a la distingida clientela d'aquesta Casà i al públic en general, assabentant-los al mateix temps d'haver rebut un extens assortit de mostres per a la propera temporada d'hivern.

Preus reduïts.

Tall i confecció, esmeradíssims

Ens sembla que comença a ésser hora
que treiem els mercaders del temple de
la política.

Revalorització de la política

Vivim en uns moments de saturació política. El fet de succeir-se, d'uns quants mesos ençà, una munió de dates històriques en la vida de Catalunya i Espanya, ha exacerbat en gran manera les facultats polítiques del nostre poble. No es fa res més, no es parla de res més que de política. És un bon símptoma? En la seva mesura, naturalment que sí. No fóra gens difícil endevinar entre els pobles que van a la davantera de la civilització, aquells on hi és més intensa la curiositat i l'interès, en els ciutadans, per les coses de la vida pública. Ens n'havem d'alegrar, doncs, com una senyal que és de bon temps.

El règim monàrquic, que de la vida de l'Estat n'havia fet un negoci purament particular, havia adulterat, havia envilit, havia enllotat, fins l'últim extrem, el mot política. Ésser polític, en aquells temps vergonyosos, era sinònim de xantagista, d'especulador trapacer i desinvolat.

Per això, el poble se n'allunyava com d'un cos mort, com d'un cos que empesta. I aquest allunyament, protegit des de les esferes més altes de l'Estat pel mal exemple, l'analfabetisme i inclús per l'amenaça, va menar els pobles d'Espanya a una atonia gairebé absoluta per la política. Les frases *tots són uns lladres o tant val l'un com l'altre*, eren corrents en boca de la nostra gent ingènua i senzilla. Quin altre comentari li havia de merèixer una política feta només a base d'expoliació i d'abandonament de tots els interessos del país?

N'hi hagué prou amb canviar-se el règim, perquè el poble, novament esperançat, s'incorporés en massa en la política. Ara, doncs, el que convé, el que precisa de totes maneres, és no defraudar les esperances d'aquest poble posades en el nou règim i en els homes que han d'administrar-lo i governar-lo.

I convé, sobretot, una nova revalorització del mot política. Cal confessar, que una gran part dels nostres ciutadans tenen d'ella un concepte molt confús i primari. I el mateix que diem dels homes en particular podríem dir-ho d'alguns partits, tota l'obra dels quals només consisteix en guanyar

eleccions, moltes vegades vanament, i tirar floretes (?) als partits contraris. No, no és això la política. No és la xerrameca estèril, ni l'orgull d'obtenir un diluvi de vots que moltes vegades no saben fer servir per a res (i d'això en tenim algun exemple ben actual), ni fer pedacets dels partits contraris. Política, bona política, és cada escola que s'inaugura, cada obra d'utilitat pública que es construeix, cada llei que vingui a corregir un error o una injustícia que hi havia establerta.

Per tant, els ciutadans haurien d'acostumar-se a jutjar els partits, no pel que prometen — que el prometre no fa pobre — no pels pinyols oratoris dels seus homes ni per les parrafades molt sovint mancades de contingut, sinó per les realitats tangibles que posen en les seves mans, és a dir, pel que realment donen i construeixen.

I quant a l'individu, aquest particular anònim, posseït de la febre del moment, li és necessària, li és imprescindible també aquesta revalorització del significat i del contingut del mot política. Cal, en ell, que l'interès per la cosa pública no es limiti a la tertúlia diària de cul de cafè. Política, bona política, en el simple ciutadà, és el respecte a les lleis, el pagament el fisc del que li pertoca, el ben comportar-se en la seva vida de la relació ciutadana, l'emetre el seu vot amb consciència i responsabilitat i un sa interès de control, de fiscalització en l'obra dels homes que ell ha elevat a la categoria de governants.

I, sobretot, no rebregar-la, no potinejar-la massa la política. Precisament, un dels pitjors mals que patim actualment és que tots ens veiem amb prou cor per a ficar-hi la cullerada. Gran part de tota la confusió actual ve d'aquí i d'enlloc més. I això, pel bon encarrilament i diafanitat de la nostra política, ha de desaparèixer.

De polítics, pocs i bons; i el poble, amb un alt sentit de responsabilitat i disciplina, sols intervenint-hi quan el cridin, per mitjà de les urnes, a emetre la seva voluntat.

R. PLA I CORAL